

بوده و جزئیات کار را نگفته است و از دیگر سو، اختیار زیادی به مسئولان داده شده و مسئولان هم اهتمام لازم را برای بررسی بیشتر و صدور مجوز تجمعات از خود نشان نداده‌اند تا همه مردم قبل از هر تجمعی به سراغ مسئولان ذی‌ربط بروند و مجوز بگیرند و برگزاری تجمعات با مجوز در کشور نهادینه شود. البته صدور مجوز، هم برای برگزارکننده و هم برای مجوزدهنده مسئولیت ایجاد می‌کند. مسئولیت برقراری نظم و امنیت بر عهده هر دو طرف قرار می‌گیرد. این امر چون زحمت داشته است، هم مسئولین ذی‌ربط اشتیاق نشان نداده‌اند و هم تجمّع‌کنندگان خودشان را در مواردی برای اخذ مجوز به زحمت نینداخته‌اند.

انگار گفته‌اند «الف» را نگوییم که تا «ی» نرویم.

بله، هر دو طرف خودشان را راحت کرده‌اند. برای این امر باید سازوکارهای دقیق طراحی و اجرا می‌شده است. به همین دلیل در دولت سیزدهم به این امر اهتمام شده است. ما در معاونت حقوقی همزمان با تهیه لایحه‌ای جامع برای تجمعات به طرحی هم که توسط مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تهیه شده بود، کمک کردیم. لایحه تجمعات با درخواست رئیس‌جمهور محترم تقدیم دولت شد و در دولت به تصویب رسید. البته وزارت کشور اظهار می‌دارد که چون آن‌ها دستورالعملی را تهیه کرده‌اند شاید نیازی به لایحه نباشد؛ در حالی که استدلال ما این بود طرحی در مجلس مطرح است و مجلس در صدر قانونگذاری است. دستورالعمل که نمی‌تواند با قانون برابری کند؛ لذا بهترین کار این است که ما با تقدیم لایحه به مجلس شورای اسلامی کمک کنیم تا قانون جامع و دقیقی در این زمینه به تصویب برسد.

الان مطالبه افکار عمومی این است که رفتارهای سلیقه‌ای کنار نهاده شود و تجمعات و اعتراضات بر اساس اصل ۲۷ قانون اساسی نهادینه شود؛ چراکه بر اساس همین رفتارهای سلیقه‌ای بوده که گاه درخواست مجوز می‌کردند اما مجوزی صادر نمی‌شده و پاسخگو هم نبوده‌اند.

بله، خود من در زمان دانشجویی یا در زمان حضور در مجلس چنین تجربه‌ای دارم. بعضی مواقع تقاضای مجوز می‌شد اما نمی‌دادند، با اینکه دانشگاه محل کنشگری سیاسی است. اخیراً دانشجویان در جلسه‌ای به من گفتند که برای محکومیت عمل تروریستی حادثه شاهچراغ و نکوداشت شهدای آن تقاضای مجوز برای تجمع در دانشگاه داشتیم، اما گفتند نه! مشکل پیش می‌آید. اگر تجمع کنید، دانشگاه ناآرام می‌شود. خب این واقعاً تنگ‌نظری است. باید مجوز داد.

این نمونه‌ای که گفتید، دیگر تحدید تجمعات نیست، تعطیل تجمعات است.

بله، تعطیل تجمعات است. تا این حد هم آدم‌ها سلیقه‌ای رفتار می‌کنند. در دانشگاه، اصلاً چه اشکالی دارد به دانشجویان اجازه بدهند که تجمع کنند و شعار بدهند؟ دانشگاه را نباید غیرسیاسی کنیم. البته خطوط قرمز هم باید رعایت شود. خطوط قرمزی که بیرون از دانشگاه است در داخل دانشگاه هم هست. نباید در داخل دانشگاه هم جان و مال دانشجو و دانشگاه به خطر بیفتد. نباید اجازه بدهند در دانشگاه درگیری به وجود بیاید. چنان‌که اول انقلاب منافقین به دانشگاه اسلحه آورده بودند و برخی از اتاق‌های دانشکده فنی و دانشکده علوم دانشگاه تهران در آن زمان اسلحه‌خانه شده بود. آنجا زرادخانه درست کرده بودند! می‌دانید چرا مجبور شدند انقلاب فرهنگی کنند؟ چون دانشگاه شده بود محل نگهداری اسلحه. درس که نمی‌خواندند، آدم می‌کشتند.